

Yaralar qaysaq bağlamır

Qaradağlı kəndi Xocavənd rayon mərzindən 13 kilometr qərbdə, Xocavənd-Xankəndi avtomobil yolunun kənarında, dağətəyi ərazidə, Guraxan çay sahilində yerləşir. Əhalisi əsasən heyvandarlıq, taxiçiliq, baramaçılıq, üzümçülük və bostançılıqla məşğul olub. Kənddə vərəndəli, mirzəli, məmmədsəfili, mirzəxanlı, alılı, tağlı, məşəmmədli, qaradağlı, hacıus şədihüseynli, məmmərzəli, gəmcilli, gülpərilər, əbülhəsənli və s. adlı tiri və tayfalar yaşayıb.

Qeyd etmek lazımdır ki, XX əsrə Qaradağlı kəndi beş dəfə ermənilər tərəfindən dağdırıldı. 1905, 1907, 1915, 1918 və 1992-ci il fevralın 17-də. Hələ sovetlər dövründə dinc dayanmayan ermənilər, milli münaqişəni qızışdırmaq üçün ən qanlı terror hadisələrini törətməkdən belə çəkinmirdilər. 1967-ci ildə milli münaqişə yaratmaq üçün üç nəfər azərbaycanlıya, əslən Qaradağlı kəndindən olan adamlara böhtan ataraq həbs etdirən ermənilər, məhkəmədə onların bərəət almalarına məhəl qoymayaq yaraq günün günortağı sovet əsgərlərinin gözü qarşısında həmin adamların başlarını vəhşicəsinə kəsərək, üzərlərinə benzin tökərək yandırılmışdır. Bu, azərbaycanlıları qarşı hazırlanan və həyata keçirilen qanlı və ən qatı terror hadisəlerinin başlanğıcı oldu.

Dağlıq Qarabağın Azərbaycandan ayrılması istiqamətində öz iyrənc məqsədlərinə çatmaq üçün bütün vasitələrdən istifadə edən ermənilər Moskvanın yüksək statuslu antiazərbaycan meyilli məmurlarından güclü şəkildə dəstək alır və ondan məharətlə istifadə edirdilər.

Hadisələrin başlandığı ilk günlərdən Dağlıq Qarabağda yaşayan azərbaycanlılar öz haqq səslerini hər tərəfə çatdırılsalar da, bu heç bir nəticə vermirdi. Münaqişə isə getdikcə genişlənir, daha qanlı xarakter alındı. Respublikanın ovaxtkı rəhbərliyi isə yalnız öz hakimiyət kreslolarını qorumağa çalışır. Rəhbərliyin bu səriştəsizliyi və maymaqlığı ermənilərin daha da azıñınlaşmasına gətirib çıxarırdı. Kəndlər, şəhərlər yandırılır və talan edilirdi. Dörd il öz kəndlərini təkbaşına müdafiə edən Qaradağlı camaati kəndin hər daşı, hər qayası uğrunda can verdilər, 800-ə yaxın sakindən bu yolda 77 nəfər, daha doğrusu hər 10 nəfərdən biri şəhid oldu, lakin öz məgrurluqlarını heç zaman itirmədilər. Həmin faciəni heç vaxt unutmaq mümkün deyil. Azərbaycan tarixinin ən qanlı səhifələrində biri Qaradağlıda yazılıdı.

1990-cu il noyabrın 24-də 3 nəfər azərbaycanlı (biri Qaradağlı kəndindən, ikisi isə həmin kəndə qonaq gəlmişdi) Xocavənd-Xankəndi yolunda vəhşicəsinə qətlə yetirən ermənilər onların sinələrinə xaç şəkli çəkmışdilər. Kənd sakini Hüseynov Xandəmir Bəbir oğlu doğma kəndlərində dəfn olundu. Həmin hadisədən sonra kənd sakinləri Bakıya, Azərbaycan KP MK-ya müraciət etdilər. Yalançı vədlər verildi, heç bir tədbir görülmedi. Ardınca növbəti qanlı hadisə baş verdi.

1991-ci il yanvarın 9-da yenidən həmin yerin yaxınlığında (bu yerlər bütövlükdə erməni məntəqələrinin əhatəsində idi) kəndə gələn UAZ markalı avtomaşın erməni quldurları tərəfindən atəşə tutuldu. Bir nəfər - 4 uşaq atası Bayramov Sultan Rəşid oğlu öldürüldü və 4 nəfər yaralandı. Yaralılardan Səmədov Nəmət Əsgər oğlu və Əzizov Əfqar Musa oğlu sonralar aldıqları yaralardan dünyalarını dəyişdilər.

1991-ci ilin martın 2-də kəndin ətrafında 2 nəfər vəhşicəsinə qətlə yetirildi-Hüseynov Zülfüqar Dəmir oğlu, Quliyev Ələkbər Məmməd oğlu. Bir qədər sonra 1991-ci il iyunun 28-də kəndi dörd bir tərəfdən atəşə tutular. Üç saatda yaxın davam edən atışmada bir neçə yaşayış evi yandırıldı. Atəş səngiyəndən sonra kəndin kənarındaki fermada, Vərəndəli adlanan yerde

güclü atışma səsləri eşidildi. Hadisə yerine gələnlər daha bir qanlı terror hadisəsinin şahidi oldular. Fermada olan 6 nəfər-3 kişi və 3 qadın ermənilər tərəfindən diri-diriyandırılmışdı. Növbəti qanlı terror hadisəsi Prezident seçkisi günü - 8 sentyabr 1991-ci il tarixdə baş verdi. Ağdamdan Qaradağlıya gələn sənəsin avtobusu Xocavənd-Xankəndi yolunda pusquda durmuş erməni quldurları tərəfindən güclü atəşə tutulur və avtobus gülələrdən deşik-deşik olur. Avtobusda olan 40 nəfərə yaxın adamdan 2 gənc oğlan, 6 qadın qətlə yetirilir.

Yenə də kənd sakinlərindən ibarət nümayəndə heyəti Ayaz Mütəllibovun qəbuluna gedir, böyük çətinlikdən sonra onun qəbuluna düşürlər. O, vədlər verərək gedənləri geriye yola salır. Müsibət də elə həmin vaxtdan sonra başlanır. Cəzasız qalan ermənilər daha da azıñınlaşaraq növbəti qanlı planlar hazırlayıv və həyata keçirirdilər. Bu tarixdən etibarən kəndə gediş gəliş mümkün olmur və ermənilər isə get-gedə dəha da quduzaşırdı.

Bütövlükdə 20-yə yaxın erməni kəndinin əhatəsində olan Qaradağlı kəndi keçmiş Xocavənd və Xankəndi yolunun üzərində yerləşirdi. 4 il 4 ay bu yoldan ermənilərin gediş-gelişi kəsilməşdi və ermənilər digər erməni kəndlərindən salmış yoldan istifadə edirdilər. Kənddə vəziyyət getdikcə çətinləşir, faciənin törədiləcəyi gün hər dəqiqə yaxınlaşır. Ağdamda olan kənd sakinləri özlərini oda-közə vursalar da, respublika rəhbərliyi kömək etmir, insanları yalançı vədlərə aldadırlar. Düşmən isə çirkin niyyətlərini həyata keçirmək üçün yeni planlar hazırlayır, qurbanlar axtarırırdı.

1992-ci il fevralın 14-də kəndin bütün yolları kəsilmişdi. Həmin vaxt 104 nəfər kənd sakini və 14 əsgərimiz, demək olar ki, son anları yaşıyırdılar. Ermənilər fevral ayının 14-də hücuma keçdilər. Kənd güclü atəşə tutuldu. Kənxurd (mənfur Zori Balayanın anadan olduğu kənd) Qağarza, Ağkənd, Aşan, Müşkabad, Ninqi-Xankəndi və digər erməni kəndləri istiqamətində xarici muzdluların, Xankəndidə yerləşən keçmiş Sovet ordusunun 366-ci alayın texnikasından və canlı qüvvəsindən istifadə edən ermənilər köməksiz qalan Qaradağlı kəndinə qeti və sürətli hücumu keçdilər. Az miqdarda sadə silahlarla təmin olunmuş qaradağlılar 14 nəfər Milli Ordunun əsgəri ilə birləşdə amansız və qeyri-bərabər döyüşə girdilər. Qarşıda iki yol durdurdu: Şərəfli ölüm və ya təslim olma. Onlar birinciə üstünlük verdilər. Bu yolu seçən qaradağlılar son patronlarına qədər 4 gün döyüdüllər. Döyüş vaxtı onlarca erməni yaraqlı mehv edildi. Silah sursatı tükenən soydaşlarımızı sonda ermənilər əsir götürdü.

Hadisələrin şahidlərini dinləyək. Qaradağlı sakini Oruc Əliyev də kənd işğal olunduqdan sonra şahidi olduğu işgəncə və qətlialmlar haqda danışır:

- Mən fevralın 17-də əsir götürüldüm. Yolda qohumlarımın yarısını öldürdülər. Xankəndidəki hebsxanada isə dişlərimi zorla çəkdilər.

O, əsirlikdə olduğu müddətdə ermənilər tərəfindən hər gün döyüdüyüünü və işgəncəyə məruz qaldığını deyib:

- Həmin il martın 17-də ağdamlı cəsur komandir Allahverdi Bağırovun köməkliyi ilə əsirlikdən azad oldum. Beynəlxalq Qırımızı Xaç Ko-

mitəsinin nümayəndələri həmin güne qədər bir dəfə də olsun xəstəxanaya gəlmədilər. Ermənilər sağlam azərbaycanlı əsir və girovlar in daxili orqanlarını çıxarırdılar. Bunu əvvəlcədən tanıldıgım ermənilər mənə demişdi.

O, Əliyevin sözlərinə görə, Qaradağının alınması əməliyyatına və orada baş verən qatliamlara Ermənistən keçmiş prezidenti Robert Köçəryan rəhbərlik edib. O, bunu Əsgəranda xəstəxanada yatarkən eştidiyi söyləyib.

17 fevral 1992-ci il tarixdə Qaradağının işgali günü kənddə 118 nəfər olub ki, onların da hamısı əsir götürülüb. Onlardan 104 nəfəri Qaradağlı kənd sakini olmuşdur. Bunlardan 54 nəfəri öldürülmüş, 50 nəfəri isə böyük çətinliklə əsirlikdən azad edilmişdir. 14 nəfəri Milli Ordunun əsgərindən 12-si öldürülmüş, 2 nəfəri isə girovluqdan azad edilmişdir. Bu hadisələr zamanı 10 qadın, 8 məktəbli qətlə yetirilib. İşğal nəticəsində Qaradağlı kəndində 200 yaşıyış evi əşyalarla birləşdir, 1 mədəniyyət evi, 320 yerlik orta məktəb, 25 çarpayılıq xəstəxana və çoxlu sayıda digər obyektlər dağdırılmışdır. Kəndin sağ qalan sakinləri məcburi köçkünlər düşmüşdür. 2 ailənin hər birindən 4 nəfər şəhid olmuşdur. 42 ailə başçısını itmiş, 140-a yaxın uşaq yetim qalıb.

Hər il olduğu kimi, faciə qurbanlarının xatirəsinə həsr edilmiş anma mərasimi keçirilib. Xocavənd rayon icra hakimiyyətinin başçısı Eyyaz Hüseynov həmyerilərinin ağır kədərini və düşmənə nifrətini ifadə edərək bu qanlı faciəni töredənlər və onların təşkilatçıları haqqında ətraflı məlumat verərək bildirmişdir ki, beynəlxalq təşkilatlar Ermənistən işğalçılıq siyasetini dayandırmağa məcbur etməlidirlər.

Anma mərasimində çıxış edənlər tam əminliklə vurğuladılar ki, Azərbaycan dövləti ötüb keçən illər ərzində qaçqın və məcburi köçkünlər yüksək diqqət və qayğı gösterib, əhalinin bu təbəqəsinin sosial müdafiəsinin gücləndirilməsi üçün ardıcıl və məqsədyönlü tədbirlər həyata keçirir. İndi rayon ərazisində yeni qəsəbələr salınıb və burada məcburi köçkünlər üçün hər cür şərait yaradılıb.

Bu faciənin dünya ictimaiyyətinə çatdırılması məqsədilə rayon icra hakimiyyətinin təşəbbüsü ilə Azərbaycan, rus və ingilis dillərində "Soyqırımı: Qaradağlı" və "Soyqırımı: Qaradağlı davam edir" sənədli filmləri çəkilmiş və həmin filmlərin təqdimat mərasimləri keçirilib. Bundan əlavə, erməni vandallarının Qaradağlı kəndində töredənlər və onların təşkilatçıları cinayət əməllerinin dünya ictimaiyyətinə çatdırılması məqsədi ilə üç dildə - Azərbaycan, ingilis və rus dillərində məlumatların yerləşdirildiyi "Qaradağlı.orq" internet saytı yaradılıb.

Bu faciə uzun illərdir ki, qaysaq bağlamır, soyqırımı qurbanlarının ruhu dinclik tapa bilmir. 2016-ci ilin aprel ayında cəbhədə erməni silahlı qüvvələrinin təxribat-diversifikasiyasının qarşısını yüksək peşəkarlıqla alan milli ordumuzun hissələri düşmənə tutarlı cavab verərək onları susdurdular. Canlı qüvvə və hərbi texnika itkisinə məruz qalan Ermənistən ciddi zərbələr aldı. Azərbaycan əsgəri işğal altında qalan bəzi əraziləri azad etdi. Cəbrayıl rayonunun Cocuq Mərcanlı kəndinin işğaldən azad edilməsindən sonra həmin kəndin bərpa edilməsi üçün Prezident sərəncamı bütün məcburi köçkünlərdə, o cümlədən, Qaradağlı kəndinin əhalisində böyük bir ümidi yaradıb. Onlar doğma kəndlərinə qayıdaqlarına indi daha çox inanırlar...

Salman ALIOĞLU,
"Respublika".